

EVROPSKOST SLOVENIJE

ROBERT PETKOVŠEK

Nedeljske volitve v Evropski parlament so na novo razgrnile evropski politični, kulturni in duhovni zemljevid. Zgovorna je že sama udeležba na volitvah. Z nizkim, komaj 28 % obiskom volitev je Slovenija pristala poleg Slovaške, Litve, Poljske, Romunije in Češke na dnu lestvice z volilno udeležbo. Daleč najvišjo udeležbo sta dosegli državi Luksemburg in Belgija, sledita jima Malta in Italija. V pisani množici sedemindvajsetih držav tudi evropsko povprečje ni bilo visoko: komaj 43 %. A tudi teh 43 % kaže na voljo po ustvarjanju skupnega evropskega doma.

Iz omenjenih podatkov lahko razberemo sedanjo politično in kulturno situacijo Evrope. Višja udeležba pomeni, da se članica čuti bližje ideji Evrope; nižja pomeni, da Evropa zanjo ni privlačna in se čuti od nje oddaljeno. Ta oddaljenost je predvsem idejna in čustvena. Če se je volitev na Slovaškem udeležil komaj vsak peti upravičenec, smemo postaviti vprašanje, kakšen je sploh smisel slovaške vključenosti v EZ. Nič manj ni razmisleka vreden podatek o tem, da se volitev v Sloveniji ni udeležil niti vsak tretji upravičenec. Več kakor dve tretjini slovenskih državljanov Evrope ne čutita za drugi dom in ne vesta, kaj bi počeli s to idejo. Kakor za Slovaško, Litvo, Poljsko, Romunijo ali Češko tudi za Slovenijo Evropa idejno in politično ni privlačna! Drugače pa je z ekonomskega vidika. Na naših cestah, ki vodijo proti zahodu ali severu, srečamo največ tovornih vozil prav iz omenjenih držav. Tudi Slovenija z ekonomskega vidika ni nikakršna osamljena otok sredi Evrope, ampak je z njo življenjsko povezana. Kriza za Evropo je tudi kriza za Slovenijo.

Že družina držav, s katerimi se je Slovenija znašla na repu nezainteresiranih za evropsko politiko, vzbujata sum. Vse sodijo med tiste, ki so se šele pred kratkim izvile iz večdesetletne neupravljenosti komunizma in so v skupnost evropskih držav vstopile iz drugačnega političnega podnebja. Kakor za druge tudi za Slovenijo velja, da prestopa v skupnost evropskih narodov še ni naredila z obema nogama. Predvsem gre tu za čustveno navezanost na nekdanjo jugofolkloro, ki je ohranila svoj čar ne le med priseljenci iz nekdanjih jugoslovanskih republik, ampak tudi med dobršnim delom slovenskega življa. V konflikt z evropskosti pa nikakor ne prihaja jugo-, ampak titonostalgija.

Dejstvo, da je ljubljanski mestni svet pred nedavnim sprejel odlok o poimenovanju ene od ljubljanskih vpadnic po Titu, je v pravem nasprotju z globalno usmerjenostjo evropske politike. Resolucija, ki jo je Parlamentarna skupščina Sveta Evrope

sprejela leta 2006, jasno obsoja množične kršitve človekovih pravic in zločine, ki so jih zagrešili totalitarni komunistični režimi, ter izreka sočutje, razumevanje in priznanje žrtvam teh zločinov. Zato poziva postkomunistične stranke, naj vnovič ocenijo zgodovino komunizma in se jasno distancirajo od zločinov ter jih nedvoumno obsodijo. Obsodba bi pomagala, da bi se v prihodnosti takšnim zločinom izognili, imela pa bi tudi pomembno vlogo pri vzgoji mladih generacij. Tako resolucija! Razen tega, da je rehabilitacija Tita dejanje, ki nasprotuje navodilu resolucije, je nadvse sporna tudi z etičnega vidika, saj daje legitimnost podanikom maršala Tita in jih odvezuje z zgodovinske odgovornosti za kriminalna dejanja, ki prihajajo na dan z odkrivanjem vedno novih povojnih množičnih grobišč. Ne nazadnje bi lahko odločitev o poimenovanju ljubljanske vpadnice po Titu primerjali predlogu, ki bi ga kdo — sedaj, ko odkrivajo nova množična morišča — dal v BiH, da eno od sarajevskih vpadnic poimenuje po Miloševiću, Karadžiću ali Mladiću. Vsakemu bi bilo jasno, da bi bil takšen predlog izraz skrajne nekulture in neciviliziranosti.

Če na evropske volitve pogledamo v tej luči, je jasno, da je marsikateremu slovenskemu volivcu noga zastala, ko naj bi stopil na evropsko volišče. V srcih je prevladala nostalgija po maršalu. Te nostalgije pa ni mogoče združiti z idejo Evrope, ki naj bi po prepričanju Roberta Schumana, enega od njenih idejnih očetov, bila „uresničitev velikega programa obče demokracije v krščanskem pomenu besede“. Evropa — če jo razumemo dosledno — je v svojem jedru preveč krščanska, da bi mogla zamikati nekoga, ki svojih oči ne more odvrniti od Titove „ikone“.

Idejni očetje Evrope so si združeno Evropo zamislili kot projekt, ki ga prav njegove krščanske korenine odpirajo navzven in usposablja za širjenje vrednot, ki so univerzalne in pripadajo vsej človeški družini. Kljub nizki udeležbi so volitve pokazale množično podporo strankam s krščanskim predznakom in s tem potrdile duhovno kontinuiteto sodobne Evrope z nekdanjo Evropo, ki je nastala na krščanskih temeljih. Prav ta krščanski element po prepričanju Otta von Habsburga, enega najvidnejših duhov združene Evrope, zavezuje slovensko politiko tudi v prihodnje: „V preteklosti je Slovenija pokazala svojo odločnost, da preživi in na svojem ozemlju ustvari humano in krščansko družbo. To je vsem Slovincem prinašalo mir in blaginjo, ki so jo zaslužili s trdim delom. Naloga Slovenije znotraj Evropske unije pa bo, da bo novim rodovom ustvarjala atmosfero, ki jim bo omogočala prenovljen in poln razvoj neizmernih zmognosti človeške modrosti in kulture.“

(Po Družini)

Ponovne slovenske volitve v Argentini

Potem, ko se je razvedelo, da glasovnic za evropske volitve po pošti ni dobil nihče od slovenskih državljanov v Južni Ameriki in tudi nekateri v Evropi ne, je prišlo do ostrih zahtev sprememb v volilnem sistemu. To je zlasti poudarjal v sporočilu za javnost kandidat NSi na volitvah Klemen Žumer. Kot je za STA dejal tajnik DVK Marko Golobič, so pošto poslali, domnevajo pa, da so trditve NSi resnične, ker nekateri argentinski poštarji stavkajo.

Državna volilna komisija (DVK) je okoli 3680 poimenovanih glasovnic na Slovence, ki živijo v Argentini, na pošti v Celju oddala 15. maja in od pošte dobila tudi

potrdilo, da je bila pošiljka oddana in posredovana v Argentino, je zatrdil Golobič.

Kot je dejal, so prvo informacijo o tem, da je s pošto v Argentini nekaj narobe, dobili teden dni pred volitvami. Z volilnega odbora na volišču na slovenskem veleposlanstvu so jih obvestili, da „so mnogi volivci izrazili presenečenje, da tokrat niso dobili glasovnic za glasovanje po pošti“.

Zato so Državni volilni komisiji tudi predlagali, „da se za Slovence v Južni Ameriki podaljša rok za oddajo glasovnic po pošti ali pa se glasovanje tam ponovi“.

Končno je v torek 16. t.m. Državna volilna komisija

(DVK) ugotovila, da glasovanje po pošti na območju Argentine za volitve v Evropski parlament ni bilo opravljeno. Kot posledica te ugotovitve je DVK razpisala izvedbo naknadnih volitev 5. julija (pozor, ne gre za ponovitev!).

Kot je pojasnil tajnik DVK Marko Golobič, dovolj elementov potrjuje, da glasovanje po pošti v Argentini ni bilo izvedeno, omenjena „težava“ pa je zadevala 3202 volilna upravičenca. Prav toliko glasovnic bodo iz Slovenije tudi razposlali v Argentino. Kako bo točno potekalo to „novo glasovanje“ nam še ni znano. Upamo, da bo to res „rešitev“, ne pa nov problem.

Dva vojna zakona

Poslanci SD, Zaresa, DeSUS, LDS in SLS so konec maja v državni zbor vložili noveli zakona o vojnih grobiščih in zakona o žrtvah vojnega nasilja. A novica je prišla v javnost šele ta torek, 16. junija.

Predlagajo, da ju državni zbor sprejema po skrajšanem postopku. Bojan Kontič (SD) je napovedal, da bosta noveli sprejeti tudi, če zanju ne bo podpore vseh strank. V SNS so jim podporo že odrekli. Kot je povedal Kontič, so zakona v državni zbor vložili zato, ker so po številnih usklajevanjih, ki so se začela že v prejšnjem mandatu in nadaljevala v tem mandatu DZ, za oba predloga dosegli večinsko podporo. Poleg tega je „tu odločba ustavnega sodišča“, ki ugotavlja, da veljavni zakon o žrtvah vojnega nasilja ni v skladu z ustavo.

Bistvena sprememba, ki jo prinaša novela zakona o žrtvah vojnega nasilja, je po njegovih besedah ta, da priznava status žrtve vojnega nasilja vsem otrokom, ne glede na to, na kateri strani so bili ubiti njihovi starši.

Novela pa po njegovem v ničemer ne spremeni do zdaj najbolj spornega 6. člena zakona. Slednji namreč določa, da status žrtve vojnega nasilja ne more dobiti oseba, ki je prostovoljno ali poklicno sodelovala na strani agresorja, medtem ko so v SDS v dosedanjih parlamentarnih usklajevanjih vztrajali, da se pri tem natančneje definira, kaj pomeni omenjena dikcija.

Nekaj pomembnih sprememb po Kontičevih

besedah prinaša tudi novela zakona o vojnih grobiščih. Tako med drugim predvideva ureditev skupne kostnice, ki naj bi se postavila na Teharjah, ter spomenik vsem žrtvam, ki bi se postavil v Ljubljani. Določa tudi napise za omenjena grobišča. Na skupni spomenik v Ljubljani bi zapisali Župančičev verz Domovina je ena, nam vsem dodeljena in eno življenje in ena smrt. Vojna grobišča bi dobila napis Umrla kot žrtve vojne, povojna grobišča pa napis Žrtve vojne in revolucionarnega nasilja.

52 podpisnikov pod obe noveli po Kontičevih besedah pomeni, da imata zakona potrebno večino v državnem zboru, ob tem pa je napovedal, da bodo novelo sprejeli tudi če zanju ne bo podpore v vseh parlamentarnih strankah. Obravnavo obeh novel po skrajšanem postopku pa, kot je povedal, predlagajo zato, ker gre za manjše posege v trenutno veljavne zakone.

Vodja poslanske skupine SLS Jakob Presečnik je povedal, da so se podpe pod predloga odločili prispevati, ker rešujeta to, za kar so si v DZ zavzemali že ves pretekli mandat - da status žrtv vojnega nasilja dobijo nekatere kategorije otrok in mobilizirani v nemško vojsko.

„Naj spomnim, da je bilo še v začetku prejšnjega mandata živečih okoli 5500 do 6000 mobilizirancev v nemško vojsko, medtem ko jih je bilo konec lanskega leta samo še 2500,“ je dejal Presečnik in dodal, da bodo zakon podprli tudi brez soglasja SDS in SNS.

Golobič je priznal a ostal

Predsednik stranke Zares Gregor Golobič je priznal, da je v preteklosti legal, ko je v novinarjem zanikal lastniški delež v nizozemskem podjetju Ultra Sum in s tem v zagorski Ultrii. Kot je dodal, pri tem ni šlo za poskus prikrievanja, pač pa je le želel, da Ultra ne bi postala tarča predvolilnih političnih obračunavanj.

Že pred tedni so se nekateri slovenski mediji razpisali tudi o tem, da naj bi podjetje Ultra skupaj s povezanimi podjetji pri NLB v preteklosti dobilo za 21 milijonov evrov t.i. tajkunskih posojil, ki naj bi bila brez zavarovanja, do njih pa naj bi prišlo po Golobičevem posredovanju pri vodstvu banke. Golobič je te očitke znova zavrnil in pojasnil, da Ultra pri NLB nima več kot dobrih pet milijonov evrov posojil. Ta so po njegovih navedbah zavaro-

vana po vseh bančnih standardih z nepremičninami in drugim premoženjem.

Premier Borut Pahor je Golobiču dal časovni rok, da razmisli o napaki v zvezi z zaničanjem lastništva v podjetju Ultra. „Tega časa za premislek ni na razpolago zelo veliko. Do takrat mora biti sprejeta tudi neka odločitev,“ je dejal Pahor.

Predsednik Zaresa in minister za visoko šolstvo Gregor Golobič je v oddaji Odmevi na TV Slovenija povedal, da bo o svojem odstopu razmislil do konca prejšnjega tedna, kar je tudi rok, ki mu ga je za razmislek dal premier Borut Pahor. Golobič je decembra lani lastništvo podjetja sicer prijavil komisiji za preprečevanje korupcije, ga pa je, kot je sedaj sam priznal na novinarski konferenci, zamolčal medijem. To je, kot je dejal, storil zato, da bi

ga obvaroval pred predvolilnimi obračunavanji.

Minister Gregor Golobič je v odzivu na „razkritje njegove laži v zanj značilnem agresivnem slogu skušal vse skupaj naprtiti drugim, predvsem SDS in novinarjem“, menijo v SDS.

Vodstvo stranke Zares pa je soglasno podprlo svojega predsednika in izrazilo upanje, da bo nadaljeval svoje delo v vladi in stranki, je povedal generalni sekretar stranke Bogdan Biščak.

Končno je pretekli petek 12. junija Golobič premiera Boruta Pahorja ter predsednika in predsednico koalicijskih strank obvestil, da ne bo odstopil s položaja, prav tako se ne bo umaknil iz politike. Pahor je dejal, da Golobič ostaja minister, v zvezi s to odločitvijo pa bo kot premier nosil odgovornost.

Beatifikacija dr. Jakoba Ukmarja



V sredo, 24. junija 2009, ob 12.00 bodo v škofovi kapeli v Trstu zapečatili zbrano gradivo za Ukmarjev beatifikacijski postopek. Pečatenje gradiva predstavlja uradni in formalni sklep škofijskega dela postopka. Zbrano in prevedeno gradivo bo poslano na Kongregacijo za zadeve svetnikov v Vatikan, kjer ga bo pregledala posebna komisija in o njem podala tudi nadaljnjo odločbo glede beatifikacije.

V nedeljo, 5. julija 2009 pa bo slovesni sklep škofijskega dela postopka za beatifikacijo Božjega služabnika msgr. dr. Jakoba Ukmarja. Ob 17.30 bo na pokopališču v Škednju nad Trstom začeta molitev pri Ukmarjevem grobu, ob 18.00 pa sv. maša v škedenjski cerkvi, ki jo bo daroval tržaški škof msgr. Eugenio Ravignani.

Beatifikacijski postopek na škofijski ravni sta vodila g. Dušan Jakomin, dolgoletni Ukmarjev prijatelj in sodelavec ter predsednik škofijskega sodišča msgr. Ettore Malnati. O Ukmarju so izšle številne publikacije, tri knjige in celovečerni dokumentarec. Pomemben korak k pospešitvi postopka je prinesel tudi Ukmarjev simpozij v Rimu leta 2005.

ŽIVLJENJE MSGR. JAKOBA UKMARJA

Jakob Ukmar (1878-1971) je bil tržaški duhovnik. Slovenski javnosti je bil poznan predvsem kot tisti, ki si je prizadeval za narodne pravice slovenske manjšine, kot teolog ter kot priljubljen spovednik, duhovni voditelj, pridigar in predavatelj.

Rodil se je 13. julija 1878 na Opčinah. Gimnazijo je obiskoval v Trstu, semenišče pa v Gorici. V mašnika je bil posvečen leta 1901. Po vrsti dušnopastirskih služb ter aktivnem sodelovanju pri časopisih in kulturnih dejavnostih je leta 1917 na Dunaju doktoriral iz teologije. Dne 31. maja 1931 je imel v škedenjski cerkvi znan govor o krščanskem sožitju med narodi. Napisal je več spomenic o položaju Slovencev v Italiji. Leta 1940 je bil imenovan za sodnika pri Deželnem cerkvenem sodišču, kjer se je seznanil s kardinalom Roncal-

lijem, poznejšim papežem Janezom XXIII. (1958-1963).

Dne 24. avgusta 1947 je bil med birno v Lanišču v Istri fizično napaden in je po Božji previdnosti preživel. Od leta 1957 do 1959 je sodeloval kot promotor za slovensko stran pri pripravah za sinodo tržaške škofije.

V času priprav in v teku II. vatikanskega koncila (1962-1965) je za koncilске očete sestavil predloge in poročilo o cerkveni reformi in o problematiki manjšin. Naročili so mu tudi prevod dveh na koncilu sprejetih dokumentov v latinščino.

Leta 1963 je v slovenščini izdal zgodovino ekumenskih koncilov, leta 1969 pa *Mariologijo*. Februarja 1970 mu je ljubljanska teološka fakulteta podelila častni doktorat. Umril je 2. novembra 1971 na škedenjskem domu. Delo z naslovom *Eshatologija* je izšlo po njegovi smrti leta 1972.

Ukmarjev obsežen opus, ki ob naštetih delih zajema tudi spise v rokopišnih zvezkih, poleg izrednega teološkega in pravnega znanja, izžareva globoko duhovno življenje in vero, prepojeno z ljubeznijo do slovenskega naroda in s skrbjo za zveličanje duš. Tržaška škofija je na pobudo slovenskih duhovnikov začela postopek za njegovo beatifikacijo. Tržaški škof msgr. Eugenio Ravignani je za postulatorja imenoval duhovnika Dušana Jakomina, dolgoletnega Ukmarjevega sodelavca.

UKMARJEV SIMPOZIJ V RIMU

Na Ukmarjev postopek na škofijski ravni je pomembno vplival *Ukmarjev simpozij*, ki je septembra 2005 v organizaciji *Slovenske teološke akademije v Rimu* in *Inštituta za zgodovino Cerkve* v okviru Teološke fakultete Univerze v Ljubljani potekal v slovenskem papeškem zavodu *Slovenik* v Rimu.

Tovrstni simpoziji potekajo od leta 1983 dalje. Na njih sodelujejo raziskovalci in strokovnjaki z izbranega področja ter vsako leto pripravijo referate, ki izidejo v zborniku. Vsakokratni simpozij je posvečen obravnavi pomembne osebnosti v Cerkvu in slovenskem narodnem prostoru. Leta 2005 je bil 23. simpozij po vrsti posvečen obravnavi tržaškega duhovnika in narodnega buditelja dr. Jakoba Ukmarja (1878-1971).

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Slabih deset dni manjka do volitev, ankete krožijo sem in tja, pa vendar ni jasnega obzorja. Resni in manj resni opazovalci pa že delajo račune, kako se bo položaj razvijal po 28. juniju.

Tudi če za en glas. Bivši predsednik in sedanjí vodja peronizma je uspel v svoji strategiji, da se je vsa pozornost obrnila v provinco Buenos Aires, kjer je on kandidat za poslanca. Poleg tega je izjavil, da če zmaga „za en glas“ je to vseeno zmaga. S tem bo preprečil, da se v vsej moči pokaže vladni poraz. Ne gre namreč za predsedniške, niti za volitve guvernerja. Bistvo nadomestnih parlamentarnih volitev je, kako bosta sestavljena oba domova kongresa v dobi naslednjih dveh let. In dosedanje ankete kažejo, da bo vlada izgubila lastno večino v poslanski zbornici, in zašla v pat pozicijo v senatu. To pa je enostaven poraz, ki ga hoče Kirchner zakriti. Poleg tega tisti „za en glas“ tudi zavaja. V najboljšem primeru (tudi če zmaga) bo vladna stranka v provinci Buenos Aires nazadovala vsaj za 10% v primerjavi s prejšnjimi volitvami. Je to zmaga? In, končno, čeprav večina anket napoveduje, da bo Kirchner prvi, to samo po sebi ni zagotovljeno. Tega se zavedajo tudi v vladi in se pripravljajo na morebitni poraz.

Realnost in fantazija. Volitve še niso mimo in izid je še popolna uganka, pa že lahko slišimo in bemo, kaj naj bi vlada (in opozicija) storili po 28. juniju. Čeprav je v omenjenih analizah vsaj del stvarnosti, je tudi precej fantazije. Tako se govori, da bodo v primeru poraza v vladi predstavili tudi datum predsedniških volitev. Je to mogoče? Vse je mogoče. Če smo se kaj naučili v teh letih „kirchnerizma“ je, da je začetnik in vodja te struje popolnoma nepredvidljiv. In bistvo je prav v tem, da stvarnosti, ki mu ni po volji, zoperstavi bujno fantazijo, ki si izmišlja vedno nove poteze, s katerimi jo skuša spremeniti. Tako lahko beležimo spremembo zakona, po katerem smo predstavili datum volitev, iznajdbo „testimonialnih“ kandidatur, in najbolj umazano kampanjo, kar jih pomnimo v bližnji zgodovini argentinske demokracije, vključno prazne sodne obtožbe vodij opozicije.

Pomoč prijateljem. Po vladni propagandi diši tudi dovoljenje, ki ga je kubanska vlada dala zdravnici Hildi Molina, da je obiskala svojo mater in sina v Argentini. Se vam ne zdi čudno, da se je po petnajstih letih, kubanska vlada omehlala ravno dva tedna pred volitvami? Zgodba Hilde Molina je svojevrstna. Bila je celo prijateljica diktatorja Fidela Castra. Potem pa

se je začela oddaljevati, ko je videla hude krivice in zablode kubanskega režima. Padla je v nemilost. Prelomna točka je bila, ko se je njen sin poročil z Argentinko in nastanil v Buenos Airesu. Petnajst let je Hilda prosila dovoljenja, da bi mogla na obisk, spoznala svojo snaho in dva vnuka, ter obiskala svojo že ostarelo mater. Leta 2004 je tedanji predsednik Nestor Kirchner pisno zaprosil kubansko vlado, naj ji dovoli obisk. Vse zaman. Kaj so sedaj obljubili, ali kako pritiskali na Kubo, da se je Hilda neposredno pred volitvami pojavila v Buenos Airesu in se seveda srečala s predsednico, da se ji je zahvalila za posredovanje?

Za narodov blagor? Če smo pričakovali volilno kampanjo, kjer naj bi opozicija nastopala složno in prijazno, smo se zelo zmotili. Zato ni prazna ugotovitev, da je stanje v državi tako kritično tudi zato, ker opozicija ni zmožna enotnega nastopa. Ni ga bila sposobna organizirati v dobi rednega delovanja, še manj sedaj, v teku volilne kampanje. Medsebojno obračunavanje ni nič manj besno, kot napadi na vlado. V tekmeu, čeprav tovarišu v opoziciji, se nenehno vidi nasprotnika, če ne sovražnika. Nekoliko manj je to opazno v prestolnem mestu, kjer so številke precej jasne. Kruto pa je v provinci Buenos Aires, pa tudi na primer v Cordobi, ali v provinci Santa Fe, kjer se socialist Binner in uporni peronist Reutemann neumiljeno napadata, čeprav oba nastopata proti vladi. Razlog? Prav tako oba računata na predsedniško kandidaturu leta 2011, in pogoj za to je zmaga na letošnjih volitvah. Kdor bo porazen se bo skoraj moral posloviti od tekovanja. Isti je razlog, da se je gospa Carrió tako razjezila, ko je podpredsednik Cobos obiskal De Narvaeza in mu izrazil solidarnost zaradi Kirchnerjevih napadov. Tudi Cobos in Carrió ljubeče gledata na leto 2011. Tako vidimo, da povsod osebne koristi prednjačijo pred narodovim blagom.

In reforma? Sredi najhujše kampanje se je znova razlegel miren glas cerkvene hierarhije. Tiho a nič manj jasno so škofje ponovno zahtevali, naj se vendar že enkrat izvede zahtevana, napovedana in obljubljena politična reforma. Kaj zlasti predlagajo: enoten datum za vse volitve, odprte notranje volitve kandidatov (predvidene v zakonu a nikdar izvedene), prozorno financiranje strank in kampanje, elektronsko glasovanje in odpravo brezkončnih mandatorov guvernerjev in županov, ki bolj dišijo po monarhijah kot po demokraciji.

Berlinski zid v glavah bomo še rušili!

Po volitvah so vsi zmagovalci. Tako bi lahko sodili po tem, ko smo si v nedeljo zvečer ogledali volilno oddajo slovenske televizije, v kateri je premier Borut Pahor zatrjeval, da je 18% rezultat za Socialne demokrate „soliden“, čeprav je njegova stranka po enem letu vladanja izgubila kar tretjino glasov.

Enako je trdil kandidat stranke Levica in svoboda Igor Komel, ko je v ponedeljek v volilni oddaji na slovenski televiziji RAI zatrjeval, da je njegov rezultat „zelo dober“, v resnici pa je stranka, pri kateri je kandidiral, ostala pred vrati bruseljske palače Evropskega parlamenta.

Pa pogledimo, kaj se je v resnici zgodilo: kljub temu da je prof. Boris Pahor imel v vsej volilni kampanji pravzaprav le dva volilna nastopa, je med slovenskimi kandidati v deželi prejel največ slovenskih glasov. Sicer je Primorski dnevnik zapisal, da jih je (skupaj z glasovi v Venetu in ne vem še kje) prejel več Kocijančič. Za nas - in tako bi najbrž moralo biti tudi za naš dnevnik - pa je pomembno, kako so volili Slovenci v Italiji, in ti so najbolj nagradili Borisa Pahorja. Goriški kandidat Komel, za katerega je na straneh našega Primorskega izgledalo, kot da bi bil edini slovenski kandidat, pa jih je prejel najmanj.

Slovenska skupnost (SSk) je pripomogla k izvolitvi manjšinskega poslanca v Evropski parlament, ki bo odslej dr. Herbert Dorfmann, mlad južnotirolski politik, ki zelo dobro pozna tudi našo problematiko.

Zanimivo in po svoje hecno se mi zdi dejstvo, da je kandidatka Demokratske stranke (DS) Debora Serracchiani prejela izjemno visoko število preferenčnih glasov, volivci te stranke pa so jo izbrali samo zato, ker je na glas povedala, da DS, takšna, kot je, in s takim (starim) vodstvom, nikakor ne more upati v prevzem oblasti v državi. Zgovoren in globokega premisleka vreden pa se mi zdi podatek, da so jo

vneto podpirali tudi Slovenci v DS, ki se je na volitvah predstavila brez slovenskega kandidata. Južnotirolska ljudska stranka, na kateri je kandidiral prof. Pahor, je bila sicer volilno povezana z DS, kar pa očitno ni bilo dovolj, da bi ga njena slovenska komponenta podprla, in se ji je za slovensko manjšino zdela pomembnejša podpora Serracchianjevi ...

Slovenci v Italiji se torej tudi tokrat nismo bili sposobni poenotiti niti okoli imena prof. Borisa Pahorja, čeprav hkrati trdimo, da se z njegovimi idejami vsekakor vsi strinjamo. Torej niti prof. Pahor za našo levico ni dovolj reprezentativen, da bi manjšina končno lahko naredila korak naprej in naposled dokazala, da je berlinski zid padel tudi v naših glavah.

Da ta zid še trdno stoji, dokazuje tudi zavrnitev predloga SSK, da bi naše slovenske občine upravljali skupaj. Še huje pa je dejstvo, da zavrnitve tega predloga doslej še nihče ni znal utemeljiti. Hkrati pa v istih levičarskih krogih točijo (očitno krokodilje) solze ob dejstvu, da ne more priti do združitve krovnih organizacij, glasbenih šol in odpravljajnja dvojnikov, za kar naj bi bil že skrajni čas. Res pravi biser doslednosti!

SSk bo poskušala ta zid še naprej rušiti. Začeli smo z izvolitvijo Igorja Gabrovca v deželni svet in nadaljevali s predlogom o skupnem upravljanju naših občin, ki ga bo tudi dosledno uresničil novi repentabski župan SSK Marko Pisani, slovenski volivci pa nam bodo zagotovo še naprej zaupali. Ponočno so namreč potrdili, da je to tudi njihova želja, saj so, kot rečeno, najbolj nagradili prav kandidata SSK, slovenska stranka pa je pridobila še enega župana več. Menimo namreč, da je naša naloga združevati Slovence, (utoپیčno) združevanje italijanske levice in reševanje zagat Demokratske stranke pa prepuščamo drugim.

Damijan Terpin

Novi glas, 11. junija 2009, šte. 21

Nov častni konzul v ZDA

Slovenski veleposlanik v ZDA Roman Kirn je v nedeljo v Lemontu pri Chicagu uradno pooblastil novega častnega konzula Slovenije v ZDA Johna Vidmarja, na slovesnosti pa se je tamkajšnja slovenska skupnost tudi poslovila od generalnega konzula iz Clevelanda Zvoneta Žigona.

Slovesnost je potekala v Slovenskem kulturnem centru v Lemontu pri samostanu slovenskih frančiškanov, priložnost pa so izkoristili tudi za proslavo dneva Državnosti. Veleposlanik Kirn je v Slovenskem kulturnem centru odkril ploščo, ki označuje sedež častnega konzulata, in poudaril pomen te ustanove za ohranjanje in utrjevanje stikov med državama in tudi s slovensko skupnostjo okrog Chicaga, ki je s tem tudi dobila posebno priznanje za svoje delovanje.

52-letni novi častni konzul Vidmar se je rodil v ZDA oziroma v Clevelandu, kjer še vedno živi njegova starša, v Chicagu pa je dokončal šolanje na tamkajšnji univerzi države Illinois. Z družino je zelo dejaven v slovenski skupnosti v Chicagu.

Na položaju častnega konzula bo Vidmar zastopal Slovenijo na političnih in gospodarskih dogodkih, pomagal slovenskim državljanom v težavah, promoviral Slovenijo in ohranjal stike z lokalno slovensko skupnostjo. Pristojen je za področje države Illinois.

Vse uradne zadeve, kot je izdajanje potnih listin in potrjevanje dokumentov, pa ostajajo v pristojnosti generalnega konzulata v Clevelandu, ki poleg držav Illinois in Ohio pokriva še Pensilvanijo, Michigan, Wisconsin, Indiano, Minnesoto, Missouri, Kolorado in Iowo. Preostale zvezne države ZDA so razdeljene med generalna konzulata v Washingtonu in New Yorku.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SLOVENSKA VAS

Spominska proslava

Mesec junij je, kot je vsem znano, za Slovence poseben mesec. Prepletata se čustvi veselja, kajti v tem mesecu praznujemo slovensko državnost, in žalost, ko se spominjamo komunističnega nasilja in častimo domobranske žrtve med komunistično revolucijo na Slovenskem.

Letošnja nedelja 7. junija je bila še poseben primer te dvojnosti, kajti Slovenci smo imeli možnost aktivno sodelovati pri volitvah za slovenske predstavnike v evropskem parlamentu, vršili sta se pa tudi spominski proslavi, v Slovenski hiši v popoldnevu, in v Hladnikovem domu, v mrzlem jutru.

Vaščani Slovenske vasi smo se najprej v cerkvi Marije Kraljice udeležili Svete maše, katero je daroval g. Jaka Barle C.M., in med katero so za branje in petje skrbeli otroci slovenske šole F. I. Barage. Za tem, je ob 10.30 pričela slovesnost v Hladnikovem domu. Kot vsako leto, smo se najprej zbrali pred spominsko ploščo ob vhodu v društvene prostore, kjer je g. Barle še vodil molitve in kamor so štirje bivši domobranci tudi položili slovenski šopek (glej sliko). Nato smo se pa vsi zbrano in v spoštljivi tišini premestili v dvorano doma. Sprejela nas je pesem „Mi legionarji“ in slovenska zastava na zaslonu, ki je stal na odru. To je bil znak, da je bila spominska proslava zamišljena v obliki avdiovizualnega posnetka.

To sicer ni bilo prvič, kajti prav tako se je spominska proslava vršila tudi lansko leto. Omenjamo pa, da je bila novost v tem, da je letošnji posnetek bil sestavljen predvsem z odlomki raznih oddaj na RTV Slovenija. Krožil je okoli novih raziskav v zvezi s poboji na Slovenskem, vključeval je

pa tudi razna pričevanja žrtev in njihovih sinov in hčera, besede takratnih prič, izjave nekaterih sedanjih slovenskih politikov in tudi navadnih državljanov, prav tako kot tudi razne besede in posnetke iz takratnih časov (kot na primer odlomek govora generala L. Rupnika, čigar glas so mlajši mogoče prvokrat slišali ob tej priložnosti).

Naslov posnetka je ravno „Povojni poboji“. Njegov avtor je g. Žan Zadnikar, ki biva v Sloveniji, in kateremu se globoko zahvaljujemo, ne le za tako delo, ki omogoča širjenje resnice in obujanje spomina, temveč tudi, da nam je s tako dobrovoljno dovolil in omogočil, da smo njegov posnetek smeli uporabiti na letošnji spominski proslavi v Slovenski vasi.

Glavna zasluga tega posnetka, katerega smo vaščani pozorno sledili, je bila morebiti predvsem v sledečem: Slovenci v Argentini prav gotovo nismo izredno novega zvedeli o tem, kar se je v tistih temnih trenutkih narodne zgodovine godilo v Sloveniji; imeli smo pa možnost istočasno obuditi spomin in spoznati tudi, kakšne so sedanje razmere v zvezi s temi povojnimi poboji v današnji Sloveniji, kaj se dela in raziskuje, katere so ovire sedanjega stališča in, predvsem, kako počasi resnica prihaja na dan. Skratka, domobranska proslava se je vršila v istočasnem spominskem in aktualnem vzdušju. Dejstvo, da se je vse to dalo pokazati potom materiala, ki je last slovenskih medijev, ni nepomembna malenkost.

Posnetek g. Zadnikarja je, razdeljen na tri dele, na razpolago vsem, ki bi ga radi ponovno (ali prvič) videli, in sicer na strani www.youtube.com (išči: „povojni poboji Zokislo“).

Sam Zadnikar nam je izjavil, da „tema o domobrancih, povojnih pobojih in podobne teme so v slovenski družbi še zmeraj zelo velik tabu. Se pa stanje v državi počasi izboljšuje (predvsem zaradi politike Janeza Janše, Alojza Peterleta in podobnih)“. Upamo, da bo to izboljševanje polagoma naraščalo, da bo smela preteklost žareti nad slovensko sedanost in bodočnost.

Po končanem izvajanju, smo prisotni še zapeli domobransko „Moja domovina“ in v tišini zapustili dvorano.

M.



Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Naše poslovno leto se je začelo z občnim zborom, kjer smo soglasno izvolile gospo Pavlino Dobovšek za predsednico; verjetno je med našimi organizacij edina soustanoviteljica Zveze in le z majhnim presledkom vedno na čelu organizirane Zveze slovenskih mater in žena. Bog ji je dal zdravje, „dobre rojenice“ pa so jo bogato obdarile, da je uspešno zaključila vsako akcijo - leto za letom, saj bomo kmalu zapisali že št. 43. našega obstoja.

Srečanja smo določile kot do sedaj: vsak drugi četrtek v mesecu. Aprilski in majski prazniki so sovpadali, tako smo poiskali izredne datume, da nismo v zaostanku z obveznostmi, junija pa je delovanje steklo po začrtanem redu.

Z velikim veseljem pozdravljamo nove moči, obenem obžalujemo odhod nekaterih sodelavk. Optimizem nas vodi naprej, hvala Bogu!

Odbor za leto 2009 je sledeči: Upravni odbor: predsednica: Pavlina Ulrich Dobovšek, podpredsednica: Metka Erjavec Tomazin, tajnica: Simona Rajer Truden, blagajničarka: Marta Križ Golob, odbornica 1: Ana Bajda Podržaj, odbornica 2: Mirjana Bajlec Voršič; duhovni vodja: msgr. dr. Jure Rode; nadzorni odbor: Marijana Poznič Mazieres. Širši odbor: predsednica: Pavlina Ulrich Dobovšek, podpredsednica: Metka Erjavec Tomazin, tajnica: Simona Rajer Truden, blagajničarka: Marta Križ Golob, socialna

referentka: Ana Bajda Podržaj, kulturna referentka: Irena Zajec Fajdiga, arhivarica: Kristina Zarnik Jerovšek, gospodinjica: Pavla Kovač Škraba in Anica Erjavec. Sodelavke: Andreja Dobovšek Rovar, Andreja Dolinar Hrovat, Marija Gabrijela Dolinšek Conde, Alenka Prijatelj Schiffrer, Irena Rant Grohar, Mirta Rant Ayerbe, Marjeta Rožanec Dobovšek; duhovni vodja: msgr. dr. Jure Rode. Predsednice krajevnih odsekov: Berazategui: Brigita Cvetko Vidmar, Mendoza: Marta Pregelj Plath, Miramar: Kristina Marolt Jelenc, Pristava: Marta Križ Golob, San Justo: Nežka Lovšin Kržišnik, San Martin: Polona Marolt Makek, Lanus: socialna referentka Marija Urbančič Grbec.

Zahvala

Spoštovane Slovenske in Slovenci, dragi prijatelji!

V imenu liste Nove Slovenije za Evropske volitve 2009 se Vam iskreno zahvaljujem za podporo, ki pomeni, da hočemo delati skupaj za Slovenijo po evropskih političnih standardih. Nova Slovenija je z Vašo podporo dosegla zelo dober rezultat in se bo s pogumom in jasno smerjo lotila novih političnih projektov. Veseli smo tudi, da smo z našim uspehom prispevali k zmagi Evropske ljudske stranke, ki je kljub socialnim geslom levice v času krize požela največ zaupanja evropskih volivk in volivcev. Tudi v tem mandatu bom poskrbel, da si bodo mlade Slovenke in Slovenci lahko pridobivali koristno znanje v Evropskem parlamentu. S hvaležnostjo in v pričakovanju nadaljnega sodelovanja, v duhu Slovenije brez meja, Vas lepo pozdravljam.

Lojze Peterle
evropski poslanec in nosilec liste NSI

Veleposlaništvo na internetu

Vsem slovenskim državljanom sporočamo naslov spletne strani Veleposlaništva RS v Buenos Airesu:

www.buenosaires.veleposlanistvo.si

Prosimo vas, da nam sporočite vaša mnenja in pobude na splošno, ter spremembe in dopolnila v zvezi z vašim društvom ali medijem. Stran bo v kratkem času še dopolnjena s konzularno informacijo in raznimi obrazci.

VTISI IZ SLOVENIJE

Ta pa res gleda čez plot!

Hja, če je pa res ... Ko zgovornemu devet-najstletniku živahnih oči postavim tako preprosto vprašanje, kot je to, kje je doma, se name usuje plaz doživetege naštevanja: Sveče, Buenos Aires, Dunaj, Praga, Celovec, Ljubljana, Sarajevo. Domače pa se počuti tudi med Katalonci, Baski, Bretonci, Južnimi Tirolci, Škoti, Lužiški Srbi ... Ko bo [v evropski] jeseni v Ljubljani sedel v študentske klopi, bo gotovo eden najbolj razgledanih in izkušenih brucov mednarodnih odnosov.

Smem predstaviti? Simon Inzko.

Moja domača vas: Sveče

„Sveče, to je kraj, kamor smo se kot družina, v kateri je oče diplomat, mati pa mednarodno dejavna mezzosopranistka, vedno znova radi vračali, in sicer ne glede na to, kje smo živeli. Sveče, kjer imam staro mamo in najboljša prijatelja, so moja domača vas oaza miru, domovina, dom,“ ugotavlja Simon. A kmalu nato doda: „Ker pa je to vas s komaj tristo prebivalci, mi kadar sem pač tam - kar hitro postane dolgčas.“

Takrat z veseljem skoči v Celovec na klepet s prijatelji in znanci, se odpelje na obisk k očetu v Sarajevo, ki so mu v tej še vedno razboleni bosanski prestolnici zupali mesto visokega predstavnika mednarodne skupnosti in posebnega predstavnika Evropske unije, ali pa oddrvi v Ljubljano na ogled kakšne zanimive kulturne prireditve in po drugih opravkih. „Po kakšnem tednu odsotnosti pa Sveče spet že močno pogrešam. Če je le mogoče, se vsaj za en dan v tednu vrnem domov, da si naberem moči za nove izzive.“

Vsrkavanje novih jezikov, mest, dežel

Ko je bil oče kulturni ataše v Pragi, mama pa je zaradi svoje pevske kariere precej potovala po svetu, so malemu Simonu priskrbeli domačo varuško, od katere se je mimogrede naučil njene spevne

materinščine. Prek nje je vzljubil Češko, zlato Prago. „Res sem ji globoko hvaležen za to, da me je naučila tega zame najlepšega slovenskega jezika. To je bilo eno najlepših daril v mojem življenju.“

Starša, oče iz Sveč, mama pa iz slovenske begunske družine iz štirinajstmilijonskega Buenos Airesa, sta s svojim sinom doma govorila le slovensko. Tako se je Simon z nemščino srečal najprej v nemškem vrtcu v Pragi, pozneje pa na Bistrici v Rožu, kjer je obiskoval ljudsko šolo. Ko so se Inzkovi

čez nekaj let preselili v avstrijsko prestolnico, pa se je naučil tudi malo dunajskega dialekta, ki se mu zdi nekaj simpatično posebnega. Sploh je bil Dunaj za Simona čisto posebna življenjska izkušnja: sredi živahnega vele mestnega utripa je ugotovil, da mu manjkata - Koroška in slovenščina. Ko se je potem vrnil na Koroško, se je vpisal na Slovensko gimnazijo v Celovcu in začel kot goba vsrkavati vse slovensko. Predvsem pa se je dejavno vključil v mladinsko kulturno, športno in politično delo.

Angažirani poznavalec evropskih manjšin

Kadar se mora Simon odločiti med dvema potema, se po navadi odloči za tisto, ki je najmanj običajna. Tako že zdaj ve, da si bo pri študiju mednarodnih odnosov v Ljubljani - poleg angleščine - kot tuji jezik izbral španščino, pri očetu v Sarajevu pa se hoče naučiti še srbohrvaščine oz. bosanščine. Neobičajno pa je tudi njegovo živahno zanimanje za vse evropske manjšine. „Na njih se meri prava demokracija v Evropi,“ je prepričan. Baski so sijajni ljudje, čeprav časopisi o njih pišejo manj prijetne reči, Bretonci v Franciji sploh niso priznani kot manjšina, Škoti so vztrajni in enotni v svojih prizadevanjih za neodvisnost, za svoje preživetje, koroški Slovenci pa ...

Priprava Jerneja Jezernik
Nedelja, 7. junija 2009, štev. 23



130. obletnica argentinske osvojitve Patagonije

Ta obširna pokrajina se razteza južno od reke Kolorado, tja do Magellanovega preлива, ki jo loči od Ognjene zemlje. Na zahodu jo obrobajo patagonski Andi posejani z gozdovi in jezери, na vzhodu pa obala Atlantskega oceana. Patagonija ima pol puščavsko hladno podnebje, vedno pod vplivom močnih vetrov. Po širokih dolinah tečejo reke, v smeri od zahoda proti vzhodu. Napajajo jih z vodo mogočni ledeniki Kordiljere. Voda omogoča življenje v patagonskih oazah, med katerimi je najbogatejša zgornja dolina Rio Negro, kjer je močno razvito sadjarstvo (jabolka in hruške). Že dolga desetletja je razvita ovčereja, simbol patagonske živinoreje.

Do prve polovice 19. stoletja so bili patagonski prebivalci domača indijanska plemena, ki so se preživljala z lovom gvanakove in ribolovom. Skozi dolga stoletja so bila njih bivališča šotori iz gvanakove kože, kakor tudi obleke in odeje, kakor jih je opisal Magellanov kronist na začetku 16. stoletja. Večina teh različnih plemen so preminula zaradi raznih boleznih in iztrebljenja, ki so ga povzročili belci (huincas, kakor so jih imenovali domačini).

Patagonija je velikega geopolitičnega pomena, tako za Argentino, kot za sosednji Čile. V tekmi za osvojitve Patagonije je Argentina prehitela svojo sosedo. Tega se je zavedal argentinski predsednik Bartolome Mitre, ko je leta 1865 povabil waleške vseljence, ki so pristali na obali današnje province Chubut, kjer so ustanovili prava naselja, katera so se pozneje razvila v manjša mesta npr. Rawson, Trelew, Gaiman, ipd. Toda tista prvotna kolonizacija prostora ni zadostovala. Leta 1879, je tedaj vojni minister gen. Julio A. Roca izdelal načrt za popolno osvojitve Patagonije in osebno vodil argentinsko vojsko, ki je dokončno zagotovila posest na tem teritoriju.

Zavzetje prostora še ne pomeni imeti ga v polni posesti. Treba ga je organizirati in naseliti. Zato je gen. Roca, že predsednik Republike Argentine (1880-1886), poklical na pomoč Don Boscove sinove (salezijance), ki so se radi odzvali njegovemu povabilu. V teku 50 let so salezijanci ustanovili naselja, ki so se pozneje razvila v mesta. Zgradili so 19 osnovnih šol, 30 cerkva-kapel, ustanovili tri bolnišnice, karitativne centre in knjižnice. Vse to ogromno delo je zahtevalo veliko naporov in iznajdljivosti Don Boscovih delavcev, ki so skrbeli - in še danes skrbijo - za razvoj duhovnega, gmotnega in kulturnega življenja Patagoncev.

V tistih časih sta nastali dve zanimivi zgodbi. Prva se glasi takole: salezijanski predstojnik v Buenos Airesu je poklical očeta Vespignanija rekoč mu: „Pripravi svoj kovček še danes ker jutri odpotuješ v Viedmo“. Presenečen Vespignani vpraša svojega predstojnika koliko časa bo moral ostati v Viedmi. Predstojnik mu je odgovoril: „Morda eno leto ali pa za vedno.“ Oče Vespignani se je podal na dolgo pot, ki je trajala več kot mesec dni in končno prispel



Janez Benigar

v Viedmo, kjer je ostal več kot trideset let in tam veliko dobrega storil za Patagonce.

Druga anekdota pa je bila politično usmerjena na začetku 20. stoletja. V argentinskem parlamentu se je razvila ostra debata glede subvencij, ki jih je zvezna vlada odobrila salezijanskim šolam v Patagoniji. Socialistični poslanec je zahteval, da se podpore tem šolam ukinejo. Njegov katoliški kolega v parlamentu je prosil za besedo, češ da ima boljši predlog glede subvencij in predlagal naj parlament nameni polovico subvencij socialističnim šolam v Patagoniji. Ker pa socialisti tam niso imeli ene same šole je vse ostalo nespremenjeno. Socialistični poslanec je osramočen umolknil. Dober nauk za ljudi, ki nastopajo prenagljeni, kajne?

SLOVENSKI PATAGONCI

Iz nam poznanih virov, vemo, da je bil Janez Benigar prvi Slovenec, ki je stopil na patagonska tla v letih argentinskega osvajanja. Naselil se je ob jezeru Aluminé v današnji provinci Neuquenu. Benigarja so domačini poznali kot evropskega učenjaka, ker se je med drugim spoznal na hidravliki, ki jo je uporabljal za namakanje zemlje, da je bila ta rodovitnejša. V mestu Neuquen obstaja muzej poimenovan po našem Janezu, kar zgovorno priča o Benigarjevemu delu za blagor domačinov.

Pred približno 60 leti se je tedaj v skoraj nepoznanem mestecu Bariloche naselila mala skupina vojnih rojakov. Tla jim niso bila z rožicami posejana, a pridni in vztrajni so se tam hitro uveljavili v različnih panogah. Postali so gradbeniki, trgovci, hotelirji in celo himalajski pionirji. Naselili so se tudi v El Bolsonu. Tako je kot kulturnik postal poznan med rojaki in tudi domačini dr. Vojko Arko. Bil je pobudnik in soustanovitelj Slovenskega planinskega društva. Prav tako navdušen sodelavec za gradnjo doma „Stan“, ki je bilo zavetišče za priložnostne slovenske obiskovalce.

Drugo vplivno ime je postalo Arnšek, predvsem Peter s svojo znano trgovino „Foto Triglav“, ki so jo rojaki imenovali slovensko poslaništvo, kajti tam je bilo zbirališče Bariloških Slovencev in istočasno informativno središče za naše počitnikarje. Poznano ime je postalo Dinko Bertonec, ki je skupno s Frenkom Jermanom in drugimi prijatelji smučanja dvignil ta šport na mednarodno višino. Poleg tega je naš Dinko kot odličen gornik bil izbran za člana argentinske ekspedicije, ki je tam v 50 letih odšla osvajat Himalajsko pogorje. Vse te gorske poezije nam je Dinko opisal v knjigi Dhualagiri. Dasi ni stalni patagonski prebivalec, naj tu omenim navdušenega gornika in bivšega direktorja Argentinskega Antarktičnega Instituta inž. Petra Skvarčo.

Sledi še nekaj imen Slovenskih pionirjev kot so: Bavdaš, Budinek, Kastelic, Goddec, Razinger, Pangerc, Zidar in ostalih meni neznanih. Na vse te slovenske rojake smemo biti upravičeno ponosni zato, ker nas častno predstavljajo v Argentini in daleč tam v slovenski domovini!

Nace Francič

Prizor osvojitve Patagonije



G. JOŽE RAZMIŠLJA

Slovenščina

Brali smo: ali je slovenščina ogrožena in pa dolžnosti, ki jih imamo kot Slovenci do slovenščine. Poleg kulture smo lahko ponosni na slovenski jezik, ki ga govorimo, kadar in kjer hočemo.

Tako kot hočemo, da Slovenci ostanemo tudi kot narod in sedaj, ko imamo svojo državo še posebej, enako moramo hoteti, da tudi slovenski jezik, kot eden svetovnih jezikov, ostane. To je odvisno seveda od nas samih. Če mi ne bomo znali in hoteli ohraniti, kar je našega, ne moremo tega pričakovati od drugih. Vsak naj se pobriga za svoje. In naš jezik je naše bogastvo. Noben denar nima take vrednosti, kot jo ima slovenščina za Slovence. Tudi od znanja jezika je odvisno naše slovensko prepričanje in naš slovenski ponos.

Tukaj rojeni pa naj dobro znajo in poznajo oba jezika. V tem ne iščemo prioritete. Oni so eno in dvoje, zato naj obvladajo oboje.

Če bo slovenščina obstala, je odvisno od nas samih. Kot imamo dolžnosti do naroda, jih imamo tudi do jezika. Oboje je povezano in mi smo nosilci obojega.

Bogastvo se še poveča, če znamo še kak tuj jezik. A kot podlaga, naj bo vedno slovenščina in nanjo nalagajmo še druge dobrine.

Narod naš, pa tudi slovenščina, umreti ne bo.

JEZIK IN ELEKTRIKA

Previdno, če zlomite varčno sijalko

Večkrat se vprašamo, kako se določen izraz, ki nam je v španščini vsakdanji, pove v slovenščini. To velja zlasti za tehnične izdelke, do katerih imen nimamo lahkega dostopa, slovarji pa jih ne navajajo. Eden teh primerov je to, kar poznamo kot „lámpara de bajo consumo“. Vi veste, kako se temu reče „po naše“? Članek v nekem slovenskem časopisu nam je prinesel odgovor: „varčna sijalka“. Ker pa je pisanje tudi sicer zanimivo in koristno, ga objavljamo kot domač navset:

Z letom 2012 bo po sklepu Evropske komisije na območju EU prepovedana uporaba in trženje klasičnih žarnic z žarilno nitko, namesto njih pa bodo v evropskih stavbah svetile varčne sijalke. Odločitev je dvignila veliko prehu, tudi zato, ker je v njih živo srebro, ki lahko že v majhnih količinah škoduje živčevju in možganom. Švedska državna služba za ravnanje s kemičnimi snovmi je zato pred krtkim objavi-

la, kako ravnati z zlomljeno varčno sijalko.

1. Če zlomite sijalko, se njenih ostankov ne lotevajte s sesalnikom. Kapljice živega srebra se namreč utegnejo enakomerno razporediti in se razpršiti v zrak.

2. Da če se razleti prižgana žarnica, kar je malo verjetno, zaprite vsa vrata, ki vodijo v prostor in odprite vsa okna. Nato prostor zapustite vsaj pol ure.

3. Razbitine sijalke odstranite s kartonom ali trdim papirjem ter mesto, kjer bi bili ostanki, obrišite z vlažno krpo.

4. Ostanke razbitin, kartona (papirja) ter krpe shranite v steklen ali kakšen drug kozarec in ga spokrovom zaprite. Opremite ga s pripisom „Pozor, lahko vsebuje ostanke živega srebra“ tre ga odnesite na zbirališče nevarnih odpadkov.

Varčne sijalke so nevaren odpadek, ki ne sodi v koš za smeti. Lahko jih oddate tudi prodajalcu, saj jih je dolžan sprejeti (vsaj v Sloveniji, ne vemo kako je s tem v Argentini).

ZA DRUŽINSKI UŽITEK

Razne prikuhe

DUŠENO SLADKO ZELJE

Sestavine: 30 g maščobe, 1 žlička sladkorja, 30 g prekajene slanine, 40 g čebule, 1 strok česna, 400 g zelja, 20 g moke, 10 g paradižnikove mezge (puré de tomate), ščep kumine, sol, peteršilj.

Priprava: Na maščobi najprej zarumenimo sladkor, dodamo mu drobno narezano slanino in jo prepražimo. Dodamo sesekljano čebulo. Preden zarumeni, dodamo še česen in na rezance narezano zelje. Prilijemo majhno zajemalčko vode in pokrito dušimo pol ure. Ko voda izpari, zelje pomokamo in vse skupaj prepražimo. Dodamo paradižnikovo mezgo in kumino. Prilijemo toliko vode, da je jed gostljata. Vse skupaj dobro prevremo, nazadnje posolimo in dodamo sesekljan peteršilj.

KORENJE S CURRYJEM

Sestavine: 15 g margarine, 1 žlička curryja, 2 srednje veliki čebuli, 500 g rdečega korenja, 1 kiselkast jabolko, 0,5 l juhe ali

jušne osnove, sol, poper, šopek zelenega peteršilja.

Priprava: V stopljeno margarino vmešamo curry in takoj še na tanke rezance narezano čebulo, ki jo posteklenimo. Dodamo pod tekočo vodo oprano in ostrgano korenje narezano na kolesca, vmešamo olupljeno in naribano jabolko ter dušimo z občasnim dolivanjem juhe ali jušne osnove. Jedi ne mešamo, le občasno posodo potresemo. Po približno 15 minutah, ko se korenje zmehača, dosolimo in popramo, dodamo nasekljan peteršilj ter serviramo.

KROMPIR S SALAMO IN SIROM

Sestavine: krompir (poljubna količina), salama (poljubna količina), sir (poljubna količina), 2 žlici kisle smetane, 1 jajce.

Priprava: Olupimo krompir in ga narežemo na kocke, prav tako salamo in sir. Krompir damo kuhati, da se omehča. Ko je krompir mehak, ga damo na pekač in po njem potresemo salamo in pol sira.

Malo naj se zapeče. Na koncu zmešamo jajce, kislo smetano in preostanek sira. To mešanico prelijemo po krompirju in pustimo, da se zapeče. Postrežemo toplo, a če se ohladi je boljše, da segrejemo.

LEČA V OMAKI

Sestavine: 1 večja pločevinka leče (lenteja) ali pa pol kg kuhane leče, 1 žlica masla, 1 žlica moke, 1 čebula, narezana na drobno, 4 stroki strtega česna, malo timijana, sol in poper po okusu, sok limone ali kisa, 1 žlica drobno narezanega peteršilja, 1 zelenjavna jušna kocka.

Priprava: Lečo operemo, če je potrebno jo skuhamo. Na maslu opravimo čebulo, dodamo moko in zalijemo z vodo. Vse prekuhamo, dodamo leči, dodamo česen, jušno kocko, timijan, sol, poper in peteršilj. Kuhamo do mehkega. Preden postrežemo, dodamo sok limone ali kisa. Tako pripravljene leči lahko dodamo kuhane široke rezance in jed bo še močnejša.

NOVICE IZ SLOVENIJE

ODLIKOVANJE PESNIKU PAVČKU

Predsednik republike Danilo Türk je z zlatim redom za zasluge odlikoval dva kulturnika: Toneta Pavčka za življenjsko delo in prispevek k slovenski književnosti ter demokratični podobi slovenske družbe ter Karla Pečka za zasluge pri prebujanju demokratične in svobodne misli.

NEPRIMERNA PRIDIGA ALI NEPRIMEREN PREDSEDNIK?

Predsednik države Danilo Türk je pridigo nuncija v Sloveniji Santosa Abril y Castellaja v Kočevskem Rogu ocenil kot neprimerno za diplomatskega predstavnika Vatikana in jo zato zavrnil. "Nuncij bo moral biti bolj občutljiv do naše zgodovine," je prepričan predsednik republike. "V njegovi pridigi je bila povedana pomembna resnica, ne pa vsa resnica," je zatrdil Türk in dodal, da ni dobro omejevatih teh razlag na ideološke vidike. To, je nadaljeval, je samo del zgodbe.

Predsednikove besede so izzvale odgovore. Besede nuncija Abril y Castellaja so "vas prizadele ne kot varuha vam zaupanega naroda, ampak kot varuha lažnih pridobitev, temelječih na zamolčanih zločinih", so v pismu predsedniku Danilu Türku navedli v Društvu katoliških izobražencev. Türk je padel na očetovskem izpitu že ob odkritju Barbarinega rova, menijo.

Iz Mlade Slovenije, podmladka NSi pa so mnenja, da je predsednik republike Danilo Türk s svojo oceno pridige nuncija v Sloveniji Santosa Abril y Castellaja kot neprimerno "ponovno pokazal svoj pravi obraz in dokazal, da ni predsednik vseh Slovencev, ampak samo tistih, ki so zagrešili poveljne poboje in jih danes nočejo priznati in obsoditi". Predsednik republike bi moral biti vsaj sočuten do vseh svojcev, ki so bili žrtve vseh totalitarnih sistemov, tudi do komunističnega sistema, ki ga očitno tudi on podpira, je zapisala MSi v sporočilu za javnost. Ob tem so poudarili, da je dejstvo, da Türk ne želi poznati prave in resnične zgodovine Slovenije.

"Je branitelj zgodovine, ki jo je pisala komunistična oblast na podlagi komunistične revolucije," so pojasnili v podmladku NSi. Prepričani so, da se je predsednik republike s tem, ko je kritiziral pridigo nuncija v Sloveniji in jo označil kot neprimerno, "odločno postavil med tiste, ki ne želijo priznati in obsoditi poveljnih pobojev in vseh norij, ki so se dogajale zaradi komunistične revolucije".

KDO BO POPUSTIL?

Evropski komisar za promet Antonio Tajani je opozoril, da bo Slovenija od Evropske komisije dobila drugi, še ostrejši opomin, če ne bo sprejela politične rešitve - predloga za uvedbo tedenske vinjete za največ deset evrov. Minister za promet Patrick Vlačič pa pravi, da ni argumentov za spremembo cene za tedensko vinjeto.

NAMESTO KUBIKOV VAŽEN IZPUST CO₂

Vlada se je odločila preoblikovati sistem obdavčenja motornih vozil. Namesto progresivne obdavčitve na podlagi prostornine motorja (c³) bodo motorna vozila po novem obdavčena glede na izpuste ogljikovega dioksida, je po seji vlade povedal minister za finance Franc Križanič.

ZA DUŠEVNO ZDRAVJE VSE EVROPE

Izvršni direktor Šenta - Slovenskega združenja za duševno zdravje Nace Kovač je bil izbran za predsednika Mental Health Europe, kovne organizacije 65 nacionalnih nevladnih in neprofitnih organizacij na področju duševnega zdravja v EZ.

PO SVETU

UMIK IZ IRAKA

Poveljniki ameriških marincev James Conway je pretekli četrtek potrdil, da bodo do pomladi prihodnjega leta iz Iraka umaknili vseh 16 tisoč marincev, razen nekaj deset za zaščito naftnih ploščadi južno od Basre. V skladu z načrtom se morajo vse ameriške bojne enote umakniti do konca junija, iz države pa naj bi se umaknili do konca leta 2011. V Iraku je trenutno 133 tisoč ameriških vojakov. Marinci, ki se bodo umaknili iz Iraka pa bodo odšli v Afganistan, kjer jih čaka vojna proti talibanom. General Conway ni znal povedati, kdaj bi se naj končala misija marincev v Afganistanu.

KMALU NOVO SREČANJE

Bližnjazhodna četverica, ki jo sestavljajo Združene države Amerike, Rusija, Evropska unija in Združeni narodi, se bo še ta mesec vnovič sestala v Italiji. Generalni sekretar Združenih narodov, Ban Ki Moon, ki bo na srečanju tudi sam sodeloval, ni povedal, kdaj natančno naj bi to bilo. Medtem pa je visoki predstavnik unije Javier Solana, ki je na obisku v Jeruzalemu dejal, da od govora izraelskega premiera Benjamina Netanjahuja v nedeljo, v katerem naj ta razgrnil izraelski načrt za rešitev spora s Palestinci, pričakuje zavezo predlogu o oblikovanju dveh držav. Solana je tudi poudaril, da je stališče unije glede izraelske gradnje naselij na Zahodnem bregu jasno in da se mora gradnja takoj ustaviti.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENSKIH VERNIH DUŠ DAN

Letošnja spominska proslava za padle slovenske protikomunistične borce in vse ostale žrtve komunističnega nasilja ter okupatorjev v domovini in raznih koncentracijskih taboriščih je bila za Slovence v področju Vel. Buenos Airesa v nedeljo, 14. junija t. l. Na povabilo Društva Slovencev je prihitelo v kolegij San Jose v ulici Azcuenaga 160 v Bs. Airesu toliko rojakov, da so povsem napolnili prostrano dvorano in galerijo. Bilo jih je precej nad tisoč. (...)

Spominsko proslavo je letos pripravil Mladinski odsek Društva Slovencev z otroki iz slovenskih tečajev. Ob napovedani uri so po dvorani odjeknili akordi himne „Naprej, zastava Slave“ v izvedbi domobranske godbe ter še povečali slavnostno razpoloženje, nakar je prevzel besedo predsednik Društva Slovencev g. Alojzij Horvat. (...)

Sledilo je petje slovenskih domobrancev „Mi slovenski smo vojaki“. Govornik na letošnji spominski proslavi je bil referent Mladinskega odseka Društva Slovencev g. Aleksander Majhen. (...)

Gregorija Malija „Mladi junaki“ je bila naslednja točka. (...) Sledila je močna zborna deklamacija Zdenke Jankove „Slovenskim junakom slava in čast“. (...) Izredno ljubek je bil Kunčičev prizorček „Medaljonček“ (...)

Zadnja točka je bila Kunčičeva enodejanka „Mladi rod se vrača“ s petjem in recitacijami. (...)

Po spominski proslavi je bila za padle protikomunistične borce in ostale žrtve komunistične revolucije ter okupatorjev maša v zavodski kapeli. Imel jo je g. direktor Anton Orehar. (...)

SLOVENC V ARGENTINI

Družinska sreča. V družini g. Franceta Papeža in njegove žene ge. Agice roj. Koželj se je v nedeljo 14. t. m. rodil sinček. Srečni družini naše čestitke.

SAN MARTIN

V nedeljo, 31. maja je bil v San Martinu roditeljski sestanek. Na njem je bil razgovor o raznih vprašanih slovenskega šolskega tečaja, v katerega je letos vpisanih 77 otrok. Da bo tečaj bolje uspeval, je bil v pomoč učiteljici gdč. Katici Kovačevi ter katehetu g. dr. Alojziju Starcu izvoljen šolski svet, v katerem so gg prof. Hafner, Jurjevčič, Oberžan, Pavlovčič, Ribnikar in ga. Zorko.

Svobodna Slovenija, 18. junija 1959 - številka 25

LETALSKA NESREČA

Brazilska ladja je iz Atlantskega oceana potegnila še tri trupla žrtev nesreče letala francoske letalske družbe Air France, ki je pred skoraj dvema tednoma strmoglavilo v Atlantik. Doslej so tako iz morja potegnili 44 trupel, brazilske oblasti pa poudarjajo, da so možnosti, da bi našli vseh 228 žrtev, zelo majhne.

IZ GUANTANAMA

Štirje zaporniki iz ameriškega zapore za teroristične osumljence Guantanamo na Kubi, ki so jih izpustili v petek, so prispeli na Bermude. Gre za Ujgure, muslimane z zahoda Kitajske, ki so bili v Guantanamo zaprti sedem let. Bermudski premier Ewart Brown je dejal, da bodo Ujguri na Bermudih lahko sprva ostali kot begunci, nato pa bodo lahko zaprosili za državljanstvo. Povedal je, da so se z Washingtonom o namestitvi nekdanjih zapornikov pogovarjali en mesec, varnostnih zadržkov pa nima, saj so ameriški pravosodni organi ugotovili, da ne gre za teroriste.

HAAŠKO SODIŠČE

Predsednik srbskega nacionalnega sveta za sodelovanje s haaškim sodiščem Rasim Ljajić je zatrdil, da so posnetki haaškega obtožence Ratka Mladića, ki jih je objavila Televizija Federacije Bosne in Hercegovine, del materiala, ki je bil predan haaškemu tožilstvu, in so vsi starejši od osem let. Obenem je izrazil bojazen, da so bili posnetki v medijih objavljeni z namenom zanikati ali zmanjšati pomen najnovejšega pozitivnega poročila glavnega haaškega tožilca o sodelovanju Srbije s Haagom.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Martin Sušnik, Simonka Rajer Truden in Nace Frančič.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina, Novi glas in Nedelja.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ELECCIONES ESPECIALES

Luego de darse a conocer que el sobre, con la documentación necesaria para votar por correo en las elecciones parlamentarias europeas, no llegó a ningún ciudadano esloveno en Sudamérica y en algunos países de Europa, se pidieron profundos cambios en el sistema de votación. La no recepción de los sobres fue señalada por el candidato por el partido NSi Klemen Žumer. El secretario de la Comisión Nacional Electoral (DVK) afirmó que alrededor de 3680 sobres fueron enviados desde el correo de Celje el 15 de mayo hacia la Argentina, y que se recibió el comprobante del envío había llegado. Una semana antes de la elección del 7/6 recibieron la información que en el correo argentino había problemas. Desde la embajada también informaron a las autoridades que muchos ciudadanos mostraron su asombro por no recibir la opción de votar por correo. Finalmente, el 16 del corriente la DVK consideró que la votación por correo en la Argentina para el PE no fue realizada. En consecuencia, puso en marcha la elección posterior para el 5 de julio. Los términos en que se realice la votación en la nueva fecha no son conocidos, pero cabe resaltar que no será una nueva elección sino que se completará la ya realizada. (Pág. 1)

DOS LEYES DE GUERRA

Los representantes parlamentarios de los partidos políticos SD, Zares, DeSUS, LDS y SLS presentaron a fines de mayo dos proyectos de ley sobre las tumbas de guerra y la ley sobre las víctimas de la guerra. Proponen que sean tratados de manera rápida ya que no modificarían sustancialmente las leyes vigentes. Respecto de la ley sobre las víctimas, el cambio esencial es que reconoce el status de víctima de la violencia en la guerra a todos los niños, sin importar de que lado fueron muertos sus padres. El proyecto sobre las tumbas de guerra, entre otras cosas, prevé la regulación de un osario común, que se pondría en Teharje y un monumento a todas las víctimas que se pondría en Ljubljana. Asimismo, determina los textos que tendrán estos sitios. Ambas presentaciones cuentan con 52 firmas, la necesaria mayoría para que sean leyes. Según los dichos de Kontič (SD), las leyes se aprobarán aún sin el apoyo de todos los partidos parlamentarios (tal el caso de SDS y SNS). (Pág. 1)

SENTIDO RECUERDO

Junio es un mes especial para los eslovenos. En sus días se celebra la independencia de Eslovenia y se recuerda a los caídos durante la revolución comunista en Eslovenia. La fría mañana del domingo 7 de junio fue la fecha escogida por el Centro esloveno de Lanús, Hladnikov dom, para recordar a los héroes que defendieron la patria. Luego de la misa en la iglesia María Reina, presidida por el padre Jaka Barle, se reunieron frente a la placa recordatoria en la entrada del Centro. Allí, cuatro domobranci (defensores del hogar) acercaron una ofrenda floral. El acto conmemorativo se llevó a cabo en el salón principal, a través de un audiovisual realizado en Eslovenia. El trabajo lleva el título "Povojni poboji" (asesinatos después de la guerra). El contenido está relacionado con los nuevos descubrimientos de fosas comunes, testimonios de sobrevivientes, sus descendientes, políticos de la actualidad y de aquellos años. (Pág. 3)

MADRES DE FAMILIA

La Liga de madres de familia informa que han comenzado el año con la asamblea general en la cual fue nuevamente elegida para ocupar el puesto de presidente la sra. Pavlina Dobovšek; una de las cofundadoras de la Liga que este año cumplirá 43 años. También fueron elegidos los demás cargos dentro de la Asociación. Las reuniones se llevarán a cabo cada segundo jueves del mes, como lo fue hasta ahora. (Pág. 3)

LA EMBAJADA EN INTERNET

La Embajada de la República de Eslovenia informa a los ciudadanos eslovenos y a sus descendientes, que tiene su propia página de internet:

www.buenosaires.veleposlanistvo.si

La Embajada agradecerá el envío de sugerencias, cambios o correcciones en cuanto a la información publicada sobre los medios y las asociaciones eslovenas. La página será completada a la brevedad con información consular y formularios.

| | |
|----------------------------|---|
| Correo Argentino Suc. 7 | FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211 |
| | R. Nac. de la Propiedad Intellectual Nº 881153 |

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265



ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dra. María Florencia Dekleva - Especialista en ortodoncia - Av. de Mayo 108 dto. 2; Ramos Mejía - Tel: 4656-8762 - Cel: 15-50571891

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Laval 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

Dr. Ana C. Ferreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y viernes de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OBVESTILA

ČETRTEK, 18. junija:
ZSMŽ iz San Martina bo imela spominjski sestanek v domu, ob 16 uri. Govoril bo **prof. Nace Francič** o temi „Slovenska žena v času tuje okupacije in komunizma“. Vsi, tudi možje, lepo vabljeni!

SOBOTA, 20. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši.

NEDELJA, 21. junija:
Očetovski dan
Ponovitev srebrne sv. maše č. g. Francija Cukijati na Pristavi.

SOBOTA, 27. junija:
Zaključek MTO
NEDELJA, 28. junija:
Volitve v Argentini
Spominjska proslava, po sv. maši na Pristavi.

ČETRTEK, 2. julija
Izjemno bo na ta datum **sestanek Zveze slovenskih mater in žena** v Slovenski hiši.

SOBOTA, 4. julija:
Sestanek deklet in žena. Predavala bo **lic. Emma Urbančič** ob temi

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 17. junija 2009

| | |
|--------|----------------|
| 1 EVRO | 239,6 SIT |
| 1 EVRO | 1,39 US dolar |
| 1 EVRO | 1,56 KAD dolar |
| 1 EVRO | 5,31 ARG peso |

SLOVENCİ IN ŠPORT

MLAJŠI NA EVOPSKO PRVENSTVO

Slovenska nogometna reprezentanca do 19 let je v drugem krogu kvalifikacij za evropsko prvenstvo v Murski Soboti premagala Belorusijo z 2:0 in se kot prvouvrščena ekipa skupine uvrstila na evropsko prvenstvo, ki bo julija letos v Ukrajini. Pred 1800 gledalci sta zadela Anel Omerović v 15. minuti in Rajko Rep v 21. iz 11-metrovke.

Izbranci Miloša Kostiča, ki so se prvič prebili na EP, bodo igrali v skupini A, kjer so še Ukrajina, Anglija in Švica. V skupini B bodo igrane Francija, Srbija, Turčija in Španija. V polfinale evropskega prvenstva se uvrstita zmagovalka in drugouvrščena reprezentanca skupine.

OD ZLATA K SREBRU

Brežičan Primož Kozmus, zlati olimpijec iz Pekinga, je na atletskem mitingu v Bydgoszczu na Poljskem v metu kladiva zasedel drugo mesto (79,74 m), zmagal pa je Madžar Krisztian Pars, srebrn na lanskim OI (80,19 m).

OLIMPIJSKI BLED?

Po zavrnitvi Olimpijskega komiteja Slovenije (OKS) soglasja za kandidaturu za zimске olimpijske igre leta 2018 na Bledu Gorenjci še niso vrgli puške v koruzo. Župana Bohinja in Bleda Franc Kramar in Janez Fajfar sta na Bledu izrazila razočaranje nad odločitvijo olimpijskega komiteja ter napovedala, da bosta ukrenila prav vse za gostiteljstvo iger, če ne leta 2018, pa 2022. Ker gre za razvojni in vsedrjavni projekt, v katerem bi sodelovala praktično celotna država od Kranjske Gore do Pohorja, pričakujejo tudi sestanek pri predsedniku vlade Borutu Pahorju, ki mu bodo predlagali, naj vlada podpre projekt, in posredno zaprosili za izdano garancijo za kandidaturu, napoveduje Kramar.

PRVENSTVENI KOŠARKARJI

Selektor slovenske košarkarske reprezentance Jure Zdovc je danes predstavil seznam košarkarjev, ki bodo septembra nastopili na evropskem prvenstvu na Poljskem. Na njem je zdaj 15 košarkarjev, Zdovc se je odločil še za tri rezerve. Kapetan ekipe bo Matjaž Smodiš, na EP pa ne bo Sanija Bečiroviča. Na Zdovčevem seznamu so branilci Goran Dragič (Phoenix Suns), Jaka Klobučar (Union Olimpija), Jaka Lakovič (Barcelona), Domen Lorbek (Benetton), Beno Udrih (Sacramen-

to Kings), Samo Udrih (Estudiantes) in Saša Vujačić (Los Angeles Lakers), krila Goran Jagodnik (Nymburg), Boštjan Nachbar (Dinamo Moskva) in Emir Preldžić (Fenerbahçe Ülker) ter centri Primož Brezec (Roma), Erazem Lorbek (CSKA Moskva), Uroš Slokar (GMAC Bologna), Matjaž Smodiš (CSKA Moskva) in Gašper Vidmar (Fenerbahçe Ülker). rezervni igralci pa so Miha Zupan (Union Olimpija), Mirza Begič (Union Olimpija) in Sašo Ožbolt (Union Olimpija).

DAROVALI SO

Darovi

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: A. Škerlj 400.-pesov; ga. Rebozov 300.-pesov; N.N., Pristava, 100.-dolarjev. **Dobrotnikom Bog povrni!**

OSEBNE NOVICE

Nova diplomantka
Dne 27. maja je na Tehnološki Univerzi v Buenos Airesu dokončala študije in postala strojna inženirka **Marija Nataša Grohar**. Čestitamo in želimo obilo uspehov!

Smrt
Umril je v Capitalu g. **Honorio Francisco Komel** (78). **Naj počiva v miru!**

Levstikova nagrada

Dobitnika Levstikovih nagrad za življenjsko delo sta Polonca Kovač za pisateljski in Matjaž Schmidt za ilustratorski opus. Levstikovo nagrado, ki jo založba Mladinska knjiga podeljuje že 60 let, je za izvirno besedilo prejel Andrej Rozman.

Nagrajence je na novinarski konferenci predstavil urednik pri Mladinski knjigi Andrej Ilc, spregovorila sta tudi velika nagrajenca. Polonca Kovač, ki slovi po združevanju poučnosti in umetniškosti, je dejala, da je ta svet stvar, podatki so isti, kaj z njimi narediš, pa je tvoja stvar: literaturo ali pa tudi nič.

Sonagrajenec Matjaž Schmidt, „vedno drugačen, nepredvidljiv, z očarljivo hudomušno distanco“, pa je zbranim zaupal, da je najlepše narisati tisto, „kar je med stavki“. Roza in Junakovič se novinarske konference nista udeležila.

Slovenski župani

Na upravnih volitvah, na katerih so v Furlaniji-Juljski krajini (FJK) volili predstavnike pokrajinskega sveta v Pordenonu in občinskih svetov v 142 občinah, je bilo med drugim potrjenih ali na novo izvoljenih tudi osem županov slovenske narodnosti v občinah, kjer živi slovenska manjšina.

Največ, šest županov slovenske narodnosti, je bilo potrjenih oziroma na novo izvoljenih tržaške in goriške pokrajine. Trije prihajajo iz vrst stranke Slovenska skupnost (SSk), trije pa iz krajevnih koalicij levih strank.

Dva župana slovenske narodnosti sta bila potrjena tudi v pokrajini Videm. Tako bo občino Podbonesec v Beneški Sloveniji še naprej vodil dosedanji župan Piergiorgio Domenis iz vrst krajevnih levosredinske koalicije, v občini Naborjet-Ovčja vas v Kanalski dolini pa bo še naprej župan Aleksander Oman iz krajevnih listov.

V Reziji ter v nekaterih občinah Beneške Slovenije, kot so Špeter, Srednje, Sovodnja in Sv. Lenart je na volitvah precej moči pridobila Slovincem nenaklonjena desna sredina, medtem ko so drugod zmagali kandidati leve sredine.

V nedeljo 28.junija po sv.maši

Spominjska proslava na Pristavi

- Spominjska akademija
- Pričevanje domobranca Janeza Kokalja

Lepo vabljeni!

Slovenska kulturna akcija vabi na predstavitev knjig

-**Dr. Janko Kralj** — Utišani in pozabljeni slovenski politik (1898 -1944)
Intervju z avtorico **Lučko Kralj Jerman**

-**Časi tesnobe in upanja**, avtor **dr. Marko Kremžar**
Predstavi arh. **Jure Vombergar**

V soboto, 27. junija ob 19. uri, v mali dvorani Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158, Capital Federal

Razpis za novo opremo revije Meddobje za grafične oblikovalce

Kdor želi sodelovati na tem razpisu, mora predstaviti dva vzorca oz. osnutka v največ štirih barvah, v naravni velikosti in na črnem kartonu, passepartout, foamboard itd., v velikosti A3.

Dostavi naj Slovenski kulturni akciji do 30. avgusta 2009 v kuvertah, označenih s šifro (brez drugih podatkov). Istočasno naj odda majhno zaprto kuverto z isto šifro, ki naj v notranjosti vsebuje ime, naslov in telefon udeleženca.

Izbrani vzorci bodo sprejeti za oblikovanje **Meddobja ob 55. obletnici Slovenske kulturne akcije**.

Vsa predstavljena dela bodo razstavljena na enem od kulturnih večerov organizacije. Žirija: grafična oblikovalka Irena Žužek, arh. Marjan Eiletz, arh. Jure Vombergar in dr. Katica Cukjati.

Že osemnajst let imamo Slovenci svojo državo.

Zato bomo skupaj slavili

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI v soboto, 20. junija 2009 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce. Poje ženski pevski zbor iz San Justa pod vodstvom Anice Mehle.

ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani Slavnostna govornica dr. Katica Cukjati Kulturni program s sodelovanjem folklorne skupine iz San Justa. Podelitev priznanj Zedinjene Slovenije. Sledi prijateljska večerja v režiji Našega doma iz San Justa. Ves čas: razstava slovenskih likovnih umetnikov.

Vstopnice por \$ 40.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznico na tel: 4636-0841

Rojaki-narodnjaki prsrčno vabljeni!